

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

„Pabrkom“ odgovor.

Nekdo, kateremu vest ni dopuščala, da bi še dalje molčal, zastavil je v „Slovenci“ svoje pero in napisal dva članka proti gospodu Krutorogovega zadnjemu dopisu iz Rusije. „Paberkovalec“ obetal je takoj v začetku, da bode govoril „jasno, odločno, a mirno besedo, ki naj ne bo dražeca zabavljica, mar resno bratovsko svarilo.“ A te obete pozabil je takoj pri naslednjih vrstah, v katerih smo zaman iskali mirnosti, pač pa našli mnogo neresnic in sumničenja.

Neresnica je, da si narod ne želi slovanske liturgije, da je to le želja takih, ki „se ne menijo za bogočastje, naj se vrši v latinskem ali kateremkoli obrednem jeziku.“ Slovansko liturgijo dobili so naši pradedje iz rok naših blagovestnikov sv. Cirila in Metoda, to dedščino izpodrinili sonam oni plemeniti nemški popi, ki so z mečem in ognjem širili vero ljubezni, katere pope je Jurčič v svojem Tugomeru tako pristno ožigosal in kateri so pod krinko vere germanizovali in potujčevali narod naš. — Želja po slovanski liturgiji ni nikakor laž, ampak popolnem opravičena zahteva in če pomislimo, da je po vsej Bolgarskeji in v Srbiji pravoveljavna, da je še nedavno papež katolikom v Črnigori dovolil slovansko liturgijo, da se celo v bližni Dalmaciji sv. maša služi v staroslovanskem jeziku, si pač ne moremo misliti, kake nepremagljive ovire bi nasprotovale tej živi želji in jako osnovani zahtevi. Slovansko liturgijo bomo morali vsprejeti kot velevažno točko v narodni naš program in tako dolgo poganjati se za njo, da jo dobimo. In dobili jo bomo prej ali slej, ker bodo odločilni krogi spoznali, da je le v njih lastnem interesu, ako jo dovolijo, in če bode „paberkovalec“ še kaj časa živel, kar mu prav iz srca želimo, utegne celo on sv. mašo služiti v slovanskem jeziku.

„Paberkovalec“ v svojem napadu na Krutorogova in nas celo liberalne Dunajske liste kliče na pomoč, češ, spodtikali so se nad dopisi iz Rusije, očitali jim „veleizdajskena mena“. Plemenita ta pisava nam ni nič novega, saj smo v „Slovenci“ že čitali iz najhujših židovskih

listov posnete članke proti Rusiji, saj se je celo nedavno navajal „Golos“, ki že več let v miru počiva. „Hilf, was helfen kann“ mislil si je „paberkovalec“ in pri takej taktiki pač ni čuda, ako so vmes pomeša kaka laž, kakor je ona, da smo se mi po svojem dopisniku v „Parlamentärji“ zagovarjali. Mi nemamo nobenega dopisnika v „Parlamentärji“, zagovarjati se nam pa sploh ni potrebno zdelo.

„Paberkovalcu“ se čudno zdi, da se dopisi iz Rusije vedno (?) tiskajo na prvem mestu, on bi jih najraje uvrstil mej inserate, a to je, kakor bi Nemec rekel „Ansichtssache“, sicer pa brez pomena. Ko bi jih mi makari tiskali za „Želodčevo esenco“, ali za kako drugo kričečo reklamo, čitali bi je z istim izrednim zanimanjem kakor doslej, tega bodi gospod „paberkovalec“ uverjen, kakor mu tudi prav lahko zagotavljamo, da izborni naš Krutorogov ne odločuje politike v „Slov. Narodu“. Njegovi dopisi so odmev ruskega javnega mnenja in menimo, da mora vsakemu pravemu državljanu biti do tega, da izve, kako o nas mislijo v mogočni sosedni državi. Krutorogova dovtipni in pikantni dopisi so nam torej kot pristna informacija vselej jako dobro došli, z nami vred pa tudi vsem našim čitateljem, ki jih s slastjo beró.

Zaradi teh dopisov ne treba kazati na Hrvatsko, na „nepremišljeno govorjenje pristašev stranke prava“, niti se nam je treba bati, da se bomo s takim „pisarenjem“ slabo priporočili našim državljanom, kajti taki pomisleki so jalovi. Pišimo tako ali tako, državniki hodijo svoja pota. Saj smo videli in brali in kot davkoplačevalci bomo vsi čutili, kako so se naši poslanci priporočevali našim državljanom. Dovolili so repetirke, črno vojsko in vse jednake predloge brez ugovora, — to bilo je tehtno priporočilo — a sedaj nam „naši državniki“ niti toliko ne dovolijo, da bi prvi razred gimnazije v Kranji na lastne troške vzdržavali.

„Paberkovalcu“ so Krutorogova dopisi hud strup, v nebo kričeč greh, vender se ni mogel premagati, da bi ne bil konca in začetka zadnjega dopisa doslovno ponatisnil. S tem je sicer njegov čla-

nek veliko pridobil gledé zanimivosti, a s tem širila sta se tudi strup in greh in to v „Slovenci“, ki bi moral vedno imeti pred očmi, da ne sme pohujšanja širiti. Ako je dopis res tako pohujšljiv, zakaj ste ga ponatisnili, deloma celó dvakrat?

„Paberkovalec“ je velik prijatelj vprašanjem, on več vpraša, nego se nam odgovarjati ljubi. Glede vprašanja „Ali morda že ruski kozak straži na Ljubljanskem gradu, ali že ruski rubelj žvenketa po našem mestu?“ pa kar naravnost povemo, da je to vprašanje jako abotno, kar spričuje „Deutsche Wacht“ v Celji, ki je to vprašanje kot masten grizljaj jako pohlepno zmašila mej svoje čeljusti. To je vsekakor uspeh, na katerem smemo „paberkovalec“ prav iskreno čestitati.

Imeli bi še marsikaj povedati, toda čas hiti in z njim krči se temu odgovoru odmerjeni prostor. Ne bomo torej dalje polemizovali, ker bi bilo neuspešno delo. O Koburžanu, o Bolgarih, o Poljaki in o Rusiji imamo mi svoje nazore, katerih ne bomo premenili, ravno tako pa tudi vemo, kakšni so nazori „Slovenčevi“. Batenberžanu je sicer odpovedal gorečo ljubezen svojo, tudi regentov bolgarskih ne jemlje več pod svoje krilo, v marsičem se je bil zadnji čas prav pošteno poboljšal, a „Pabrki“ II. in III. so nam pokazali, da je zopet „recidiv“, da je bolezen ugnezdila se v kosti. In taka bolezen je huda, tako huda, da se mi z njo ne maramo dalje pečati, ker nam sploh ne preostaje časa za takó neplodno delo in ker ne smemo na dan s pojasnili, katere „paberkovalec“ zahteva od nas. Imeli bi jih lepo kopico na razpolaganje, a dotično številko čitalo bi jedino državno pravdnštvo — najpaznejši naš čitatelj. Zatorej naj nam „paberkovalec“ ne šteje v zlo, da njegovej radovednosti ne moremo ustreči.

Slavnost Trstenjakova.

(Dalje.)

Prečastni gospodine!

Naš pobratimski narod slovenski slavi 4. t. mj. petdesetgodnjico Vašega književnoga rada. U toj slavi, misli upravljajući odbor „Matice Hrvatske“ nesmi je ni narod hrvatski izostati, jer Vaš književni,

LISTEK.

Mabel Vaughan.

(Roman. V angleškem spisala Marija S. Cummins poslovenil J. P—ski.)

Drugi del.

Sedemnajsto poglavje.

(Dalje.)

Radostni vmesni dogodki pri rečenej svečanosti, nagla hoja po zmrznem in bliščečem snegu in živo veselje z mejsebojno družbo so jim lica porudečili in jezike razvezali. Ker je Helena mraza vedno se močno ogibala, veselila se je vrnivši se svetlega ognja v levi. Usedla se je na nizko podnožnico mej teto Sabijo in pečko, nežno položila roko stari prijateljici ter je bila živa slika ljubeznive zadovoljnosti. Pred sofo je stala Mabel, krasni obraz po ognju razsvetljen, ter je teti živo pripovedovala razne dogodke popoldanskega izleta. Na jedni strani pomagal jej je Alik, ki jej je razna Lidijina naročila in naznanila zvesto poročal; na drugi strani je Murray slonil na sofo blazino ter je sedaj pa sedaj veselost Mabeline povesti pomnoževal z jasnimi in dovtipnimi nameki.

Sabija je pazno poslušala ter s pogostimi vskliki izrazovala svoje začudenje o Lidijini sreči. Beatrica pa je gospoda Vaughana in gospo Parcivalovo kratkočasila ter jima izbujala radostno smehljanje; namreč prav šaljivo je pretiravala, kako so pri krstinji Mabel, Bayarda in dečka močno spoštovali, ne gledé na razne časti, katere so Henrik in njegovi gospe in njej sami naklanjali.

V tem sta stala Henrik in Parcival zunej skupine pri bližnjem oknu. Zadnji je nekoliko opazoval Mabelino krasno obličje, nekoliko pa je Henrik pojasnoval načela nove samozetnice (stroj za žetev), katero je Ivan Hope ravnokar iznašal in za katero nameruje nadarjeni mladenič posebno pravico dobiti.

Kar se je zaslišalo peketanje naglega konja, ki je srezast sneg s kopiti drobil. Pridirjal je gori po cesti in naslednji trenotek švignil je že mimo okna.

„To je Ivan, moj hlapec“, rekel je Henrik z resnobnim glasom. „Davi sem ga bil poslal v mesto. Najbrže se je ravnokar vrnil;“ govoreč hitel je iz sobe svojemu selu naproti, dočim se bi bil Bayard prav lahko po svojej volji pridružil mali skupini krog sofe. A tega ni storil, ampak ostal je pri oknu. Ko bila bi soba močnejše razsvetljena, videlo se bi bilo, kako se mu lica sedaj pa sedaj malo

zarudevala od notranje razvnetosti. Res da druga družba ali ni opazila Henrikovega sela ali pa ni vedela, kako novico ima prineesti, Bayard sam pa je prav dobro vedel, da mu ima bližnji trenotek ali politično pobitje ali pa slavno zmago naznaniti.

Vsi prisotni so vedeli, da je prejšnji dan bila volitev, za katero se je Bayard toli živo zanimal. Nikdo pa bi ne bil mislil, da je izid volitve že določen in znan. Akopram so nadejanja srca vsem močnejše bila, vender so vsi molčali o tem predmetu, kot bi se bili mej seboj zmenili; tudi naj ta politična zadeva nikakor ne moti zahvalnice.

Odbor, čegar član je bil Henrik, je bil sklenil kaj zdatne naredbe, da bi najhitreje izid volitve izvedel. In kljub snegu in vsem zaviram oklical je bil že pred dvema urama natančni izid volitve v mestu, kjer je Henrikov sel čakal; zato ga je bil načelnik odboru nemudoma odpravil, da bi srečnemu kandidatu izvolitev poročil. Gorečnost, ki se je na hlapčevem obrazu žarila, in Henrikova razburjenost v vedenji in besedah sta Bayardu precej izdali vsebino pisanega poročila. Henrik je bil komaj list prijel iz hlapčeve roke, že je tekel v sobano. Zmagoslavno je pismo vihtil krog glave, z najtoplejším prijateljstvom Parcivalu stiskal roko ter vskliknil:

„Naj bodem jaz prvi, dragi prijatelj, ki vam

rad obuhvaća i slovensku i hrvatsku knjigu. Vaš trud i rad za hrvatsko-slovensku slogu i pobratimstvo stoji neizbrisivo upisan u povjesti hrvatskoj, te ako se i nije sva ono još oživotvorilo, što Vi nekada i sad želite i za čim toli uztrajno nastojate, to ima danas već stalne nade, da će i skoro budućnost Vaše nastojanje željnim plodom okruniti. U to ime smatra upravljajući odbor „Matice Hrvatske“, da mu je sveta dužnost i ovom sgodom zahvaliti Vam se što srdačnije za Vaše patriotsko djelo, te Vam ujedne i što iskrenije čestitati prilikom ove Vaše slave, koju čestitku će Vam predavatelj ovoga pisma, naš sodrug odbornik „Matice Hrvatske“ g. prof. dr. Ivan Hoić, in osobno izreći in naš bratimski pozdrav izručiti.

Bog Vas poživio još na mnoga ljeta!

Za upravljajući odbor „Matice Hrvatske“:
J. Jurković, Ivan Kostrenčić,
podpredsjednik. o. vr. tajnik.

Visokospoštovani gospod!

„Matica Slovenska“ častita svojemu častnomu članu k njegovi sedemdesetletnici, ob jednom petdesetletnici njegovega trudopolnega, plodonosnega, koristnega in vspešnega delovanja na slovstvenem polju. Vsegamogočni ohrani Vas še mnogo let čilega, zdravega in krepkega narodu slovenskemu v čast in ponos. Odkrito veselje, s katerim Vas ob redkej svečanosti ves slovenski narod radostno slavi, bodi Vam zadostilo za obilni trud in vodi Vas do prepričanja, da zna Slovenec zaslužna dela svojih veljakov primerno in dostojno ocenjevati. Še jedenkrat: na mnogaja leta!

Z najodličnejšim spoštovanjem v imenu odbora „Matice Slovenske“:

Josip Marn,
predsednik.

Dr. Jer. Zupanec,
odbornik.

Zagreb. — Vama, slavnemu današnjemu svečaru čestita a svim Slovencem bratski pozdrav šalje „Hrvatsko književno društvo sv. Jeronima.“

Radgona. — Šlander, Belšjak, Pintarič, Sever, Hecl, dr. Gorički, dr. Simonič, Borovnjak, Žitek, Gavalec.

Spital na Koroškem. — Starosta slovenskih pisateljev, pesnik, novinar, zgodovinar, starinoslovec, koji nesi iskal češčenja minljive senice, a slave brezsmrtne povijali si vence, slavljene sedemdesetletnice živio mnoga leta, živeli čestilci. Izpod snežnih planin Domorodec oče Hrašovec.

Sv. Križ. — Na zabitnom selu bolestan tie lom i dušom kliče starac starcu: dao Bog, da doživimo oživotvorenje ideje slovanske.

Ivan Kukuljevič.

Celovec. — Davorin Trstenjak, slavnoznani učenjak in jezikoslovec, neumorni pisatelj, neustrašljiv rodoljub in boritelj, unet in zvest duhovnik naj zdrav in čvrst živi še mnogaja leta. To mu iz celega srca želi njegov stari prijatelj in štovatelj Andrej Einspieler.

Celovec. — Slovenski rodoljubi v Celovci čestitajo Davorinu Trstenjaku, visokoučenemu jezikoslovcu, slavnoznanemu pisatelju in vrlemu rodoljubu.

na slavni zmagi čestita! — Na to se je oziral na javno naznanilo ter je čital glasno izid volitve; Bayard dobil je bil velikansko većino.

Srca male družbe so bila poprej močno razdražena, tem bolj, ker so morali vsi ves dan svoje občutke siloma zatirati, sedaj se je tem močnejše in prav nezavirano izražovalo njih veselje; hipoma so Bayarda obdajali živo razumeti obrazi ter mu z jednim glasom od vseh strani čestitali. Če prav se je kazal manj razburjenega od drugih, vendar Parcival ni bil mož, kateri ne bi bil teh dokazov sočutja in ljubezni globoko občutil. Glasno priznavanje naroda, živahno klicanje šumeče množice ne bi ga bilo toli ganilo, kakor so ga ganili ti priprosti dokazi toplega prijateljstva in ljubezni. Odgovarjal in zahvaljeval se je vsakemu posebe; ko je čutil mehko roko svoje matere, pokazala se mu je v očeh solza, ki ni bila na sramoto njegovej močnatosti.

Pa to uro slavne zmage je pogrešal jednega zadoščenja in sicer največjega; nem je bil jedin glas, in sicer glas, ki mu je dušo najmočnejše unemal; jedna osoba stala je še vedno v ozadji, dočim so se vsi drugi goreče krog njega gnjetli. Vsi so bili osrčeni in naidušeni ter so svoje veselje na primeren način izražovali, le Mabel je baje h kratu postala nema in vendar se je doslej ta za volitev

živio mnogaja leta, slava! Srčen pozdrav vsem danes zbranim njegovim čestilcem. Živeli!

Gregor Einspieler.

Mozirje. — Po Vašem jveleslavnem 50letnem naporu v blagor Slovencev in Slovanov obhajamo v duhu Vaš veliki za vse slovansko razumnistvo veseli praznik. Božji blagoslov je Vaše delo spremljeval, naj spremlja in ohrani še Vas mnogo let v krepkem zdravju!

Okrajni odbor Gornji grad:
Anton Goričar, načelnik.

Trst. — Svojemu častnomu društeniku o njegovej sedemdesetletnici želi še mnogo let krepkega zdravja
Slovanska čitalnica v Trstu.

Sofija. — Slava starosti štajerskih Slovencev mnogaja leta.
Bezenšek.

Požega. — Živio stare garde vojak, Davorin Trstenjak. Živio!
Anton Kos.

St. Pavl v Savinski dolini. — Častilcu vile ilirske, vzkritelju davnih Noričanov in Panoncev, tolmačitelju Triglava in Radogosta, slovenskemu pisatelju Davorinu Trstenjaku, čegar svetli um je kresil in budit rojake na polji domače književnosti skozi pol veka; o proslavi književne petdesetletnice njegovej tolikratni slava in živio!
Fekonja.

Trst. — Mnogozaslužnemu delavcu na narodnem polju: Slava!
Za društvo „Edinost“
Nabergoj.

Sinj. — Bog poživi še mnoga leta našega dičnega Davorina.
Dr. Hrašovec, Smodej.

Rudolfovo. — Priručno „Na zdravje!“ velezaslužnemu jubilarju.

„Dolenjski Sokol“ v Rudolfovem.
(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 9. septembra.

Naučni minister potuje začetkom oktobra meseca v Galicijo, da bode ogledal šolske razmere v tej deželi.

Nemški člani Praške trgovske zbornice se ne bodo udeležili dopolnilne volitve za češki deželni zbor. Čehi so postavili za kandidate Nemca, Nekvasila in Sedlaka, o četrtem kandidatu se pa še ni doseglo sporazumljenje mej Staro- in Mladočehi.

Vnanje države.

Po privatnih poročilih iz Bolgarije so poslednji čas zaprli Radoslavova in več njegovih pristašev, ker so ruvali proti sedanji vladi in proti novemu knezu. Vladna poročila pa to oporekajo in zatrjujejo, da so zaprli samo bivšega policijskega tajnika v Sofiji, Markova, ker se je zvedelo, da je sokrivec pri atentatu na hišo majorja Petrova pred štirimi meseci. — Le z nenavadnimi težavami se je rešila poslednja ministerska kriza. Vsakdo se je branil ustopiti v novo ministerstvo, stari ministri pa ostali neso hoteli. Knez je prav prisilil bivše regente in nekaj družih mož, da so prevzeli ministerske portfelje. Očital jim je, da so ga s sleparijami zvalili v Bolgarijo, sedaj ga pa hočejo pustiti na cedilu. Pretil jim je, da bode sestavil ministerstvo samih častnikov ali pa ostavil deželo, če nečejo prevzeti vlade.

Ruska vlada se nadeja, da bode nazadnje že Turčija naredila red v Bolgariji. V Carigradu morajo premisliti, da se Rusija nič ne bode ozirala

na Berolinsko pogodbo, ako se bode pustilo, da jo bodo Bolgari rušili, kakor bodo hoteli. Ako pa Berolinska pogodba zgubi svojo veljavo, potem ni nobenega jamstva več za integriteto turške države. Nastale bodo za turško državo druge nevarnosti in ne bode se več mogla braniti z Berolinsko pogodbo.

Turčija še ni dobila nobenega odgovora od kneza Bismarcka na svojo prošnjo, da bi posredoval o bolgarskem vprašanju mej velevladstvi. V Carigradu pa tudi posebno težko ne pričakujejo odgovora. Porta sama ne mara, da bi se velevladstvi soglasno izrekle za ruski predlog in si le prizadeva celo stvar zavleči. Sprva so baje v Carigradu mislili Francijo prositi za posredovanje. Ker se je pa francoski zastopnik precej odločno izrekel za ruski predlog, jo pa Turčijo rajše naprosila Nemčijo.

Bivši srbski metropolit je zadnji čas mnogo potoval po notranji Rusiji. Narod mu je v Rjazanu, Marovu, Astrahanu, Caricinu, Novgorodu, Samari, Voroneži, Novem Čerkasku, Rostovu, Stavropolu in Taganrogu priredil nenavadne ovacije. Sedaj se je metropolit vrnil v Kijev, kjer misli stalno ostati. V Srbijo se baje ne bode več vrnil. Svoje potovanje po Rusiji opisal bode v posebni knjigi. — V Srbiji bodo letos večje vojaške vaje, da se vojaki bolje izurijo. K vajam se bodo klicali vsi rezervisti. Dosedaj se v Srbiji rezervisti navadno neso klicali k vajam. Poslednja vojna je pa pokazala, da je srbska vojska premalo izvežbana, zategadel se bodo v prihodnje vsako leto za nekaj časa poklicali rezervisti k vajam. Vlada je dovolila, da smejo davkoplačevalci poravnati zaostale davke s prirodnimi pridelki, kakersni so potrebni za vojsko, ako nemajo denarja. — Požarevskega okrajnega glavarja, katerega so zaprili zaradi poskušene umora, dolže 61 zločinov in prestopkov, 36 jih je že sam priznal. Zares lepe uradnike je imela Garašaninova vlada.

V angleški spodnji zbornici je interpeloval poslanec Tanner, če so angleški, italijanski in avstrijski veleposlanik v Carigradu protestovali proti Ernrothovi misiji in če je Nemčija prevzela posredovanje v tej zadevi. Državni podtajnik James Fergusson mu je pa odgovoril, da sedaj še o tej stvari ne more dati nobenega odgovora.

Eyub han je že bil prišel v Afganistan, pa so ga hitro zopet iztirali iz dežele. Sedaj je baje v perzijske pokrajini Ghaen in ga bodo najbrž kmalu ujeli. Če res perzijske oblasti tako zasledujejo Eyuba hana, morali so se poslednji čas nekaj premisliti v Teheranu. Nikakor se ne sme dvojiti, da so Perzi sami hanu pomagali iz ujetništva, morda baš na željo Rusije. Sedaj se pa morda z Rusi ne morejo prav sporazumeti za nagrado za to uslugo, ali pa jim Angleži hočejo zvišati plačo za vzdrževanje Eyuba, ako ga obdrže v ujetništvu. Angleško zlato najbrž nagiba Perze, da hočejo dobiti zopet hana v pest.

Letno poročilo dijaške kuhinje v Ptuji

v samostanu čast. gg. oo. minoritov za šolsko leto 1886/87.

(Konec.)

Darovali so: g. dr. Geršak Iv., notar v Ormoži, 15 gld.; g. dr. Žizek Ant., zdravnik v Ormoži, 5 gld.; g. dr. Omulec Iv., odvet. v Ormoži, 7 gld. 50 kr.; g. dr. Petovar Iv., odvet. v Ormoži, 12 gld.; g. Šinko Jak., posest. v Ormoži, 5 gld.; č. g. Canjkar Jak., žup. v Ormoži, 10 gld.; g. Mikl Al., trgovec v Ormoži, 4 gld.; g. B. K. v Ormoži, 1 gld.; g. drd. Triller Drag., odvet. koncip. v Ormoži, 1 gld.; g. M. K. v Ormoži 1 gld.; g. Jakob v Ormoži 1 gld.; g. Edvard Karl, oskrbnik v Ormoži, 1 gld.; g. Potočnik Jak., čevljar v Ormoži,

pomišljevala, zasukala se je stvar nenadoma; Bayarda so hipoma poklicali iz sobane in Mabeli je minula prilika.

Ravno kar je bil došel mnogobrojen odbor meščanov, da bi se veselil svoje zmage ter priljubljenega mladega zastopnika pozdravil. Zmočene pogovore v sprejemni sobani je preglasilo močno grebenje z nogami na prizidku, silovito zvončkanje s kraguljčkom na vratih in glasno in sumeče klicanje došle množice, katera je Bayardu precej na pragu čestitala ter tudi njegovo zahvalo sprejela. Ker sta bila Henrik in Parcival nenadoma odšla, da sta tujce sprejela in v obedilnico na drugi strani prostorne veže peljala, omolknil je bil mali krog v sprejemni sobani. Vsi so se bili zopet posedli ter nekoliko zamišljeni bolj na tihem se pogovarjali ali pa so poslušali glasno krohotanje in veselo klicanje, ki je iz obedilnice prihajalo.

V tihem kotu malo odločena od drugih je Mabel sama zase premišljevala ter je skrbno poslušala prilicne pogovore krog sebe. Jezila se je nad seboj, da se ni mogla po stari navadi prav prirodno in neprisiljeno vesti; čudila se je sebi sami ter se popraševala, ali so pri veliki občni razburjenosti pač opazili in sodili njeno osobno vedenje.

(Dalje prih.)

1 gld.; g. Vekoslav v Ormoži 1 gld.; g. Nedelko J. v Ormoži 1 gld.; g. Lenart Jož. v Ormoži 2 gld.; g. Ivan v Ormoži 2 gld.; Narodnjakinja v Ormoži 1 gld.; č. g. Osterc Fr., kapl. pri sv. Tomaži, 3 gld.; č. g. Pajtlar Iv., kapl. pri sv. Lovrenci ob kor. žel., 1 gld.; g. Planinšek Mih., meščan v Ptui, 1 gld. 60 kr.; g. dr. Ploj Jak., odvet. v Ptui, 46 gld. 50 kr.; Posojilnica v Makolah 30 gld.; g. Poregger Ant nabral pri dr. Žižekovem banketu v Ormoži 7 gld. 80 kr.; g. dr. Prus Drag., zdrav. v Konjicah, 4 gld.; č. g. o. Prus Stanisl., minor. v Ptui, 12 gld. 60 kr.; gld. Rakuš Hed. pri sv. Barbari v Haloz. 2 gld.; č. g. Repič And., žup. v Kapelah pri Brež., 10 gld.; č. g. dr. Robič Mat., umir. prof. v Gradci, 5 gld.; g. Romih Tom. mešč. učit. v Krškem, 5 gld. 40 kr.; č. g. Roškar Fr., kapl. v Zavrči, 5 gld.; č. g. Sattler Iv., kapl. pri sv. Barbari v Haloz., 1 gld. 50 kr.; č. g. Sever Jož., žup. v Zavodji, 5 gld.; č. g. Sevsak Vink., kapl. v Dvoru p. Vrbi, 5 gld.; č. g. Simončič Iv., žup. v Št. Janži, dr. p. 1 gld.; č. g. Slekovec Matevž, kapl. v Št. Lovrenci, dr. p. 5 gld.; č. g. o. Sovič Al., žup. pri sv. Trojici v Hal., 15 gld.; č. g. Sovič Jož., žup. v Stoprcah, 1 gld.; čast. g. Strajnsak Mar.; dek. v Hočah, 10 gld. 83 kr.; č. g. Šalamon Fr., kapl. pri sv. Juriji n. Ščav. 3 gld.; č. g. o. Šalamún Kl., žup. v Videmu p. Ptui. 10 gld.; g. dr. Šegula Jak., odvet. koncip. v Postojini, 15 gld.; g. Šijanec Fr., nadučit. v Št. Lovrenci v Slov. gor. 1 gld. 20 kr.; č. g. Šuta Roprt, župnik v Zavrči, 15 gld.; č. g. Tikrič Jan., novomašnik v Gradci, 1 gld. 50 kr.; g. Tratnik F. R., v Ljubljani 2 gld.; g. Trstenjak Ant., ured. v Ljubljani, 65 kr.; g. dr. Turner P., odgoj. na Dunaji, 10 gld.; Velikonedeljčan 10 gld.; č. g. Vrhovnik Iv., kapl. v Dobu, 2 gld.; g. Veselič Peter pri Veliki Nedelji 1 gld.; g. Veselič Fr. pri Veliki Nedelji 20 kr.; č. gosp. Wurzer Mat., žup. v Rušah, 5 gld.; x + 1 1 gld.; g. Zelenik Jož., odgoj. na Dunaji, 30 gld.; č. g. Zmazek Fr., žup. pri sv. Urbanu, 10 gld.; č. g. Zupančič Jak., kapl. v Št. Lovrenci v Slov. gor., 4 gld.; g. Železinger Fr., prof. v Ptui, 18 gld.; č. g. Žižek M., žup. v Belotinceh, 1 gld.; g. Žnidaršič Jak., prof. v Serajevu, 5 gld.; č. g. o. Žvajgar Gab., gvard. v Gradci, 5 gld.

Svota milodarov v denarji 984 gld. 23 kr. Viktualije so darovali in sicer je nabral č. g. Sattler J. po Velikonedeljski župnji: 17 vag. krompirja, 8 1/2 vag. zmesi in 2 1/2 vag. ajde; č. g. Kollednik Jak., župnik v Hajdinu, je daroval 9 kg slanine in 4 kg masla, kar se je cenilo in zaračunilo po tržnji ceni za 33 gld.

Vkupni dohodki znašajo tedaj:

a) v denarjih 984 gld. 23 kr.
b) viktualije 33 " — "
vкуп 1017 gld. 23 kr.

Nastopni mesečni izkazi kaže število kosilc s troški, kosilce po 15 kr.

I. Od 20. do 30. sept. 1886.	152 kosilc	22 gl. 80 kr.
II. " 1. do 31. okt. "	490 "	73 " 50 "
III. " 1. " 30. nov. "	513 "	76 " 95 "
IV. " 1. " 31. dec. "	418 "	62 " 70 "
V. " 1. " 31. jan. 1887.	566 "	84 " 90 "
VI. " 1. " 28. febr. "	462 "	69 " 30 "
VII. " 1. " 31. mar. "	548 "	82 " 20 "
VIII. " 1. " 30. aprila "	419 "	62 " 85 "
IX. " 1. " 31. maja "	522 "	78 " 30 "
X. " 1. " 30. junija "	548 "	82 " 20 "
XI. " 1. " 15. julija "	265 "	39 " 75 "
vкуп troškov 4903 kosila	735 gl. 45 kr.	

k temu nagrada kuharici in dekli 30 " — "
vкупni troški: 765 gl. 45 kr.

Denarno stanje je tedaj:

vкупni dohodki 1017 gl. 23 kr.
vкупni troški 765 " 45 "
prebitek 251 gl. 78 kr.

ki se porabi v šolskem letu 1887./8.

Smo li dosegli prvo leto svoj namen?

Skozi vse šolsko leto začenši z 20. septembrom 1886. do 15. julija 1887. je dobivalo vsak dan hrano 16—22 dijakov, izmed katerih je prejelo z ozirom na napredek koncem šolskega leta odliko 7 dijakov, prav dobro spričevalo 6, ostali pa dobro.

Dijaki oz. stariši naj blagovolé nastopna vodila naše dijaške kuhinje blagohotno na znanje vzeti: Le zelo siromašni in nadarjeni dijaki se na hrano sprejemajo. Siromašnost je dokazati z ubožnim listom.

Dijaki, ki so lani dobivali hrano, dobé jo tudi letos, dokler se pridno učé in spodobno zadržé.

Na učence ljudskih šol se ne ozira.

Dijaki, ustopivši v prvo latinsko šolo, dobé stoprav hrano na podlagi izida prve konference; iz drugih zavodov došli na podlagi dotičnega dobrega spričevala in ubožnega lista.

Dobi podpiran dijak pri katerikoli mesečni konferenci nepovoljen red oz. naznanilo, se mu hrana takoj odpové tako dolgo, dokler se ne pboljša.

Naša dijaška kuhinja ni društvo, nego nekaka prostovoljna zaveza blagih rodoljubov, stoječa in opirajoča se na blaga slovenska srca in radodarne roke; tudi ne mislimo v ta namen nobenega društva osnovati, ker smo uverjeni, da nam suhoparni paragrafi nič ne pomagajo, ako nam blegi podporniki svojo pomoč odrečejo. Pač pa se bode naše človekoljubno podjetje razvijalo in razcvitalo, ako se oklenemo s plamtečo domovinsko ljubeznijo zlatih besed:

„Imaš li, brate, mnogo od nebes,
Od bratov ne obračaj mi odes!“

Prošnje za hrano, bodisi ustno ali pismeno, naj se obračajo na predsednika nadziralnemu odboru: gosp. prof. L. Kunsteke.

Vsi milodari, v denarjih in viktualijah, naj se pošiljajo oz. izročajo č. g. o. Ben. Hrtiš-u, gvardijanu in župniku na Ptujem.

Okončujé to prvoletno poročilo izrekamo svojo najprisrčnejšo domoljubno zahvalo vsem blagim podpornikom, ki so se svojimi zdatnimi doneski pripomogli v resnici do tako sijajnega uspeha, vsem unetim in trudoljubivim nabirateljem milodarov zlasti: g. Kovačiču Jak. v Ljutomeru, g. Vrtniku Iv. v Ormoži, g. dr. Geršaku Iv. v Ormoži, č. g. Sattleru J. pri sv. Barbari v Hal., č. g. dr. Muršecu Jos. v Gradci, g. prof. Žiteku Jos. v Ljubnem, č. g. Lendovšku Mih. v Makolah in č. g. Mundi Jan. v Mariboru in vsem prijateljem naše kuhinje, ki so nas na katerikoli način podpirali z gorko domoljubno prošnjo, da bi nam še v prihodnje zvesti ostali ter se pri raznih prilikah naših siromašnih dijakov spominjati blagovolili. Bodi vsem čast in srčna hvala!

„Bog živi vse na tem in onem sveti,
Ki so za narod svoj v resnici vneti!“

V Ptui, meseca avgusta 1887.

Benedikt Hrtiš,
Guardian.

Domače stvari.

— (Veleučeni naš rojak, gosp. vseučiliščni profesor dr. Gregor Krek iz Gradca) dospel je v Ljubljano, da se odzove vabilu ter prisostvuje velikoškemu shodu.

— (Velikoškolski shod.) Opozarjamo še enkrat cenjene svoje čitatelje, da je danes zvečer ob 8. uri komers v gostilni „pri Zvezdi“, a jutri ob 10. uri slavnostna seja v Čitalnici.

— (Gosp. prof. M. Pleteršnik) dobil je od ministerstva za uredovanje slovensko-nemškega slovarja tudi za bodoče šolsko leto jednak dopust, kakor druga leta, da mu bode namreč poučevati samo po pet ur na teden. Slovensko-nemški slovar dobro napreduje, na vrsti je sedaj črka V in v kratkem bode vse gradivo urejeno in podelano. S tem pa delo še ni dovršeno, ker pride potem še jako mučna revizija in ker je ta slovar sploh delo, katero bode zmogla le gospoda Pleteršnika jeklena vztrajnost.

— (Za okraj Velikovški) imenovan je g. Matija Artnak, nadučitelj v Velikovci (rodod iz Slivnice pri Celji,) okrajnim šolskim nadzornikom.

— (Slovenske paralelke v Celji in Mariboru) bi po sklepu državnega zbora morale pričeti z bodočim šolskim letom. Kako pa minister Gauč o tem sklepu misli, kažejo najboljše najnovejša imenovanja na gimnaziji Mariborski. Nameščeni so sami trdi Nemci: Anton Lautschner in Ludwig Mayr iz Bozena, Karl Kirchlechner iz Inomosta, J. Košan, pa je z gimnazije Mariborske premeščen v Inomost. Tudi to je kaj za naše poslance!

— (Na c. kr. državni gimnaziji v Kranji) prične se šolsko leto 1887./8. v ponedeljek dne 19. septembra s slovesno sv. mašo k sv. duhu. Ponavljalne skušnje vršile se bodo 16. in 17. septembra. Ker je Njegovo veličanstvo z Najvišjim sklepom z dne 29. julija t. l. dovolilo, da se c. kr. gimnazija v Kranji polagoma razpusti, se letos prvi razred ne bode več otvoril. Tega razreda repetentom in tistim učencem, ki so meseca julija vsprejemne skušnje že prebili, obrniti se je torej do drugih zavodov. Plačano vsprejemnino in prispevke za učila vračalo bode gimn. ravnatelj-

stvo v sredo 14. septembra dopoldne. Bivši učenci drugih razredov oglasiti se morajo 16. septembra v gimn. pisarni z zadnjim šolskim spričevalom ter plačati 1 gld. prispevka za učila.

— (Poročil) se je včeraj gosp. Ivan Vrhovec, profesor na gimnaziji v Rudolfovem, z gospodičino Amalijo Razpetovo.

— (Zlato poroko) praznujeta v nedeljo 11. septembra ob 5. uri popoldne v frančiškanski cerkvi Andrej Jenček star 87 let in Marija Jenček roj. Klemen stara 79 let.

— (Moža v ženski obleki) prišli so pretekli terek v Podnartu. Mladi deklici zdela se je neka romarica sumna in jela jo je opazovati. Kmalu dobila je prepričanje, da je to preoblečen mož. Pove to drugim, naposled pa postaje načelniku. Sledaji pošlje svoje ljudi, ki so se kmalu preverili, da ima deklica pravo. Hoté ga prijeti, a zbežal je. Ker je lopova krilo oviralo, so ga kmalu dobili in uklenili. Kdo je bil ta lopov, ne vemo, a v Ljubnem bilo je mnogo romarjev okradenih in sumi se, da jih je okral v Podnartu vjeti preoblečenec.

— (Dr. Anton Bajamonti,) ki je bil v Spletu nekaj časa župan, je bil občino pripravil skoro do finančnega propada, sam je pa jako bogat. Hrvatskemu prebivalstvu skušal je škodovati pri vsakej priložnosti ter je jako očitno kazal svoje simpatije za Italijo. Ko je o svojem času zgubil županstvo, je pretil, da se preseli v Italijo, a je vender lepo v Spletu ostal. 1880. leta je podkupil nekaj italijanskih pobalinov in je našantal proti častnikom in vojakom, ter tako prouzročil krvave poboje. Tega moža se je Spletskim Italijanom letos posrečilo spraviti v mestni zbor, kajti zmagali so ž njim v tretjem razredu. Italijani so se že veselili, da so le največjega kričača spravili v zbor, v katerem imajo Hrvatje večino. Mislili so, da bode njih prijatelj vsaj združbe delal, če drugega ne bode mogel. Pa Italijani so obračali, vlada je pa obrnila. Potrdila ni Bajamonti-jeve izvolitve v mestni zbor. Po občinskem volilnem ne sme namreč nikdo biti več voljen v občinski zastop v Avstriji, kdor je kedaj županoval, pa o denarnem gospodarjenji občinskem ni položil računa. Ko se je 14. novembra 1880. l. bil razpustil mestni zbor v Spletu, in nastavlil vladni komisar zaradi političnega rovanja, je politično oblastvo zahtevalo od bivšega župana Bajamonti-ja račune o napravi vodnjakov, o kanalizacijskih delih, katere je dal izvršiti na stroške občine. Bajamonti pa dosedaj še ni položil dotičnega računa, če tudi se je že 10krat od njega zahtevalo, in zaradi tega nema več pravice priti v mestni zbor. Dotična dela bila so proračunjena na 50.000 gld., občina je pa zanje Bajamontiju že bila nakazala 73.849 gld.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Čakovec 9. septembra. Na nagovor kardinala Mihalovića in titularnega škofa Pribeke pri včerajšnjem vsprejemanji izrekel cesar prepričanje, da bode duhovščina goreče delovala za njenej skrbi izročene prebivalstva bratsko slogo z drugimi veroizpovedanji.

Carigrad 9. septembra. Said paša dobil zvečer od Nemčije odgovor na Porte zahtevo za posredovanje.

Berolin 9. septembra. Bismarck po noči semkaj dospel.

Nitra 8. septembra. Cesar pred svojim odhodom podaril 2100 gld. za dobrodelne namene.

Čakovec 8. septembra. Nbrojna množica, veliko deputacij, magnatov in cerkvenih dostojanstvenikov pričakovalo cesarja, dospevskega ob 1/2 9. uri z nadvojvodo Viljemom. Cesar bil naudušeno pozdravljen, mesto bogato okrašeno. Pri uhodu v mestu neprestano naidušeni živiocklici, dopoldne bil cesar pri maši, potem vsprejemal deputacije. Zvečer sijajna razsvetljava.

Bratje Sokoli! Pozor!

Prihodnjo nedeljo dne 11. t. m. odpeljemo se točno ob 6 1/2. uri zjutraj z zastavo v Škofjo Loko, da se udeležimo slavnosti 25 letnice Loške čitalnice. Zbirališče točno ob 6. uri zjutraj na kolo dvoru južne železnice, kjer se nam pridruži godba Domžalska. Priletite v mnogobrojnem številu! Vsprejmite srčno: Na zdravje!

ODBOR.

Javna zahvala.

Vsem, kateri so k moji slavnosti došli zahvalil sem se že pri predstavljenju in pri banketu, a zraven sem še dobil na stotine čestitk po telegramih in pismih, tem izrekam po tem potu svojo presrečno zahvalo, ker mi nemogoče vsakemu posebej odpisati. Ob enem javno zahvalo izrazim prečestim udom slovesnostnega odbora g. fabrikantu, J. Farskemu, gg. V. Ropasu in A. Rogini za izvrstni aranžement.

Davorin Trstenjak.

Razširjeno zdravilo. Množiča se naročila na Moll-ovo „Francosko žganje“ dokazujejo o uspešnej uporabi tega sredstva proti protinu, trganju in vsem boleznim v sled prehlada. Steklenica 80 kr. Po poštnem povzetju ga razpošilja vsak dan A. Moll, lekarnar, c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuschlauben 9. Po lekarnah in specerij-skih prodajalnicah na deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov izdelek z njegovo varstveno znamko in podpisom. 10 (19-6)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (192-125)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Darila za „Narodni Dom“.

Prenesek	16621	gld. 29 kr.
Jan grof Harrach na Dunaji	100	„ — „
Barantija v Trnovem: Ive in Ivan	1	„ 20 „
Plantan, c. kr. notar v Zatični, plača zgubljen stavo	5	„ — „
Dr. Krisper plača zgubljen stavo	2	„ — „
Darovana ustopnica k dr. Tomanovemu banketu	1	„ — „
Anton Mazuranič v Zagrebu	50	„ — „
Slovenci na potovanju v Benetke 5 frank. Fran Reš v Rudi kot kamenček v zgradbo očevi	2	„ 30 „
1	„ — „	
Fran Kotnik ml. na Vrhniki	8	„ 08 „
Slovenski abiturienti pri kapljici dolnj- ski	7	„ 50 „
Zastopnika banke „Slavije“: Ant. Uršič v St. Vidu	—	gld. 85 kr.
Ivan Sever v Glomaci	3	„ — „
Darilo čeških gostov pri banketu izro- čeno	500	„ — „
Josip Dogša, zastopnik banke „Slavije“ Odhajajoči Čehi	1	„ 22 „
15	„ — „	
Zastopnika banke „Slavije“: M. Hudovernik na Vidmu	—	gld. 22 kr.
A. Marinčič v Podvaljah	—	„ 30 „
Čisti dohodek dijaške veselice v Novem mestu	50	„ — „
Josip Bežjak, zastopnik banke „Slavije“ v Graškovci	—	„ 15 „
Skupaj	17870	gld. 11 kr.

Loterijske srečke 7. septembra.

V Brnu: 83, 84, 36, 84, 78.

Tuji:

8. septembra.

P. i. stoma: Dr. Werdnig, Kossak, Henkelz Dunaja — Feiteles iz Prage. — Stadler iz Klosterneuburga. — Bankovac iz Beljaka. — Mussi iz Celovca. — Miholac iz Zagorja. — Schwerzer iz Trsta. — Conte De Domisi, Kaste-lic z Reke. — Marotti iz Kasta.
Pri Matiei: Hildebrand iz Monakova. — Vogl iz Heba. — Jesenko iz Linca. — Michael iz Celovca. — Kopesky iz Beljaka. — Sudih, Kaligeri iz Celja. — Vogrih Pulja.
Pri avstrijskem cesarji: Menhart iz Celovca. — Kopač iz Ptuja.

Umrli so v Ljubljani:

5. septembra: Janez Mišič, mestni ubog, 47 let, Karlovska cesta št. 7, za jetiko.
6. septembra: Alojzij Zupančič, kaznenec 30 let, Ulice na Grad št. 12, za jetiko.
7. septembra: Fran Jeras, profos, 36 let, Igriške ulice št. 1, za jetiko. — Janez Rutar, uradnega sluge sin, 1½ meseca, Križevniške ulice št. 9, za katarom v črevih.
8. septembra: Andrej Čizman, ribčev sin, 6½ leta, je utonil v Malem grabnu. — Ivana Smetana, orožniškega stotnika žena, 48 let, Gradišče št. 1, za sušico. — Alojzija Zajec, konduktarjeva hči, 15 let, Dunajska cesta št. 7, za jetiko.

V deželnej bolnici:

3. septembra: Marija Semen, 74 let, za starostjo.

Dunajska borza

dne 7. septembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 81.20	— gld. 81.10
Srebrna renta	82.70	— 82.50
Zlata renta	112.50	— 112.75
5% marčna renta	96.20	— 96.20
Akcije narodne banke	884—	— 884—
Kreditne akcije	282.70	— 282.90
London	126.05	— 126.05
Srebro	—	—
Napol	9.96	— 9.96
C kr. cekini	5.93	— 5.92
Nemške marke	61.55	— 61.55
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	130 gld. 20 kr
Državne srečke iz l. 1864	100	169
Ogorska zlata renta 4%	100	75
Ogorska papirna renta 5%	87	40
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi	125	25
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	25
Kreditne srečke	100 gld.	178
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	114
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	229	50

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Učenci

(591-10)

dobé dobro hrano in stanovanje po nizki ceni
v Nemških ulicah št. 6, I. nadstropje.

F. Hriber.

Učenec

vsprejme se v večjo prodajalnico z mešanim blagom na deželi, na Primorskem. Več o tem se izve pri upravn-
ništvu „Slovenskega Naroda“.

(526-3)

Dva dijaka

vzameta se na hrano in stanovanje.

Židovska steza št. 4, III. nadstropje.

Trajno sedenje

prouzroča motenje v prebavljenju, otekanje
jetar, zabasanje, zlato
žilo i. t. d. Te bolezni
ozdravi Lippmann-ov Karlsbadski šumeči
prašek. — Dobiva se v škatljicah po 60 kr. in
po 2 gld. v lekarnah.

(638-1)

Št. 14.519.

Razglas.

Od 1. do zadnjega avgusta letos bile so pri
podpisnem uradu naslednje najdene reči oglašene
in oddane:

1. Očala (Zwicker);
2. črna denarnica z zneskom 7 kr.
3. črna denarnica z zneskom 54 kr.
4. nož in ključ.

Oni, kateri so te reči izgubili, pozivljejo se,
naj se zanje oglašé, sicer se bodo po preteku jed-
nega leta izročile najditeljem.

Mestni magistrat Ljubljanski.

v 1. dan septembra 1887.

Št. 14.520.

(634)

Razglas.

Od 1. do zadnjega avgusta t. l. bile so pri
podpisnem uradu oglašene te le izgubljene reči:

1. Črna velika svilnata ogrinjata;
2. srebrn medalijon s fotografijo;
3. zlata verižica s štirivogelnatim denarjem
kot obesk in zlata ura;
4. dvanajst belih žepnih rut, zaznamovane s
črkami F. D. in zaporednimi števkami;
5. srebrna zapestnica v podobi verižice s sre-
brnim srcem kot obesk;
6. deset goldinarjev denarja;
7. jeden petak, trije papirnati goldinarji, ko-
ledar in nekaj vizitnic;
8. rumena denarnica z napisom „Karlsbad“,
v kateri je bilo 8—9 gld. denarja;
9. srebrna zapestnica v podobi verižice z nekim
obeskom;
10. nemški zlato broširani zvezek „Bibliothek
der Unterhaltung und des Wissens“;
11. črna usnjata denarnica z zneskom okolu
5—7 gld. in listkov;
12. broša iz rudečih koravd;
13. zlata zapestnica v podobi verižice z zlatim
čopkem kot obesk;
14. črna svilnata suknja;
15. s čipkami obšita rumena ruta in beli svil-
nati žepni robec z višnjevim okraji;
16. zlati obesk, predstavljajoč zverino;
17. zlati uban z belo glavico v sredi;
18. zlati prstan z belorumenim kamnom;
19. žepni nož z dvema klinama in srebrnimi
ugraviranimi črkami T. O.

Kdor bi katero teh rečij našel, opozarja se,
da jo pri policijskem oddelku odda, ker bi sicer
utegnil zakrčiti se hudodelstva goljufije po §. 201
črka c) kaz. zak. ali pa prestopka po §. 40 kaz. zak.

Mestni magistrat Ljubljanski.

v 1. dan septembra 1887.

Br. 2258.

(639-1)

Oglas dražbe.

Za 800 kub. metarah gradjevnoga materiala
bukovine iz Kastavske šume „Lisine“, osobito dobra
za tanke piljenice.

Izvoz posve prikladan za željezničke postaje
Matulje-Jurdani.

Pismene oferte (najmanje za 300 kub. mtr.)
na biljegi od 50 nov. sa 5% cene, koju se misli
ponuditi, primaju se do 22. septembra o. g.

Poblize upute daje podpisano

glavarstvo občine Kastav,

dne 6. septembra 1887.

Glavar:

Šumarski upravitelj:

Munič.

Donadini.

Št. 328 m. š. sv.

(629-2)

Pričetek šol

v mestnih ljudskih šolah Ljubljanskih,
namreč:

V I. in II. mestni deški ljudski šoli, v mestni
nemški deški ljudski šoli, v mestni dekliški ljudski
šoli, v nunski dekliški ljudski šoli, potem v mestni
nemški dekliški ljudski šoli prične se šolsko leto
v 16. dan septembra 1887.

Upisovanje se bode vršilo v 13., 14. in 15. dan
septembra, in sicer za I. mestno deško ljudsko šolo
v licealnem poslopju, za II. mestno deško ljudsko
šolo v šolskem poslopju na Cojzovi cesti, za mestno
nemško deško ljudsko šolo v tako imenovani stari
stražnici, za mestno dekliško ljudsko šolo v redut-
nem poslopju, za nunsko dekliško ljudsko šolo v
nunskem samostanu in za mestno nemško dekliško
ljudsko šolo v Mahrovi hiši na cesarja Jožefa trgu,
pri tleh na levo.

C. kr. mestni šolski svet v Ljubljani,

v 2 dan septembra 1887.

Prvosodnik: Grasselli.

Služba občinskega redarja

v Braslovčah, z letno plačo po 120 gld., pro-
stim stanovanjem in službeno obleko, je razpisana.
S taisto je zvezana tudi služba oglednika mrličev,
živine in mesa.

Prosilci, ne čez 40 let stari, zdravi in krepki,
naj se oglašijo do 15. oktobra 1887 pri žu-
panstvu.

(641-1)

Kri čistilne kroglice

so se vselej sijajno osvedočile pri zabasanji člo-
veškega telesa, glavobolu, navali krvi,
otrpenih uših, skazenem žledu, po-
manjkanju sile do jedij, jetrnih in ob-
stnih boleznih, in presegajo v svojem učinku
vsa druga v reklamah toliko proslavljena sredstva.
Ker to zdravilo izdeluje lekarna sama, velja jedna
škatlja samo 21 kr., jeden zavoje s 6 škatljami 1 gld.
5 kr. — Manj kot jeden zavoje se s pošto ne raz-
pošilja. — Prodaja (606-3)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani

prodajajo se

Jurčičevi zbrani spisi

po znižani ceni.

1. zvezek: Deseti brat. Roman.
2. zvezek: I. Jurij Kozjak, slovenski janičar. Povest iz
15. stoletja domače zgodovine. — II. Spomini
na deda. Pravljice in povesti iz slovenskega
naroda. — III. Jesensko noč mej slovenskimi
polharji. Črtice iz življenja našega naroda. —
IV. Spomini starega Slovenca ali črtice iz mo-
jega življenja.
3. zvezek: I. Domen. Povest. — II. Jurij Kobila. Izvirna
povest iz časov lutrovske reformacije. — III.
Dva prijatelja. — IV. Vrban Smukova ženitev.
Humoristična povest iz narodnega življenja. —
V. Golida. Povest po resnični dogodbi. — VI.
Kozlovška sodba v Višnji Gori. Lepa povest
iz stare zgodovine.
4. zvezek: I. Tihotapec. Povest iz domačega življenja
kranjskih Slovencev. — II. Grad Rojine. Povest
za slovensko ljudstvo. — III. Klosterski žolnir.
Izvirna povest iz 18. stoletja. — IV. Dva brata.
Resnična povest.
5. zvezek: I. Hči mestnega sodnika. Izvirna zgodovinska
povest iz 15. stoletja. — II. Nemški valpet.
Povest. — III. Sin kmetskega cesarja. Povest
iz 16. stoletja. — IV. Lipe. Povest. — V. Pipa
tobaka. Povest. — VI. V vojni krajini. Povest.
I. Sosedov sin. — II. Moč in pravica. — III.
Telčja pečenka. Obraz iz našega mestnega
življenja. — IV. Bojim se te. Zgodovinska po-
vest. — V. Ponarejeni bankovec. Povest iz do-
mačega življenja. — VI. Kako je Kotarjev Peter
pokoro delal, ker je krompir kradel. — VII.
Črta iz življenja političnega agitatorja.

Zvezek po 60 kr.,

eleg. vezan po 1 gld.

Pri vnanji naroči-

lih velja poština

za posamični neve-

zani zvezek 5 kr.,

za vezani 10 kr.

Dijaki

dobivajo Jurčičeve

„Zbrane spise“ po

50 kr. izvod, ako

si naročé skupno

najmanj deset iz-

vodov.

Prodajajo se v

(79-54)

„NARODNI TISKARNI“

v Ljubljani,

Kongresni trg,

Gledališka stolba.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.